



آنان که در "عین ثابته شان" فرّ ایزدی دارند، وجودان متفاوتی هستند که این تفاوت را در ساده ترین حالت می توان در شخصیت و "چهره" و حالات و رفتارشان "یافت..."

نگاه کردن به آنان سخت است، اما زیبا است و خاص، غوغایی راه می اندازد در قلب و حال

به آنان خیره شدن جرات می خواهد، اما یحتمل لذیذتر از نگاه کردن به آنان لذت بصری ای در عالم ماده یافت نشود...

خورشید و شی هستند برای خودشان

له له دیگران را نمایان می کنند...

"شهید شیخ اشراق" از آنان است

فرق شمسُ الدین (شاگردِ خواستنی شیخ اشراق) با علمای حلب! در این بود که او خودش اهل "اشراق" شده بود و می توانست شخصیت بی نظیر جناب شیخ اشراق را درک کند و به تماشایش بنشیند و از شراب طهورش مستانه شود ولی علمای اخباری و غیر حکیم حلب در گیر نقل بدون عقل، در گیر "اعتباریات و ظواهر" گرفتار بودند و نمی توانستند شیخ اشراق را تماشا کنند، بلکه "تحجرات و تعصبات کور" خود را نگاه می کردند، حتی گاه تماشای شیخ

سلام بر شیخ شهید، سهروردی دوست داشتنی

سالروزت گرامی مان باد، آسمانی

